

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 21CoP/19/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8520200056
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 08. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Antónia Kandrává
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8520200056.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Antónie Kandrávej a členov senátu JUDr. Mariany Muránskej a JUDr. Ingrid Kalinákovej, v právnej veci navrhovateľky: K.. O. P.Á., W.. Z., R. XX.X.XXXX, T. D. Q. XX, XXX XX H., právne zastúpená JUDr. Rastislavom Stašákom, advokátom, Advokátska kancelária so sídlom 17. novembra 14, 064 01 Stará Ľubovňa, proti manželovi: K. P., R. XX.X.XXXX, T. D. Q. XX, T.Č.. XXX XX H. Č.. XXX, právne zastúpený JUDr. Mariánom Gelenekym, advokátom, Advokátska kancelária so sídlom Garbiarska 57, 064 01 Stará Ľubovňa v konaní o rozvod manželstva a úpravu pomerov manželov na čas po rozvode k maloletým deťom: 1/ A. P., R. X.XX.XXXX, T. D. Q. XX, XXX XX H., 2/ Q. P., R. X.X.XXXX, T. D. Q. XX, XXX XX H., zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Stará Ľubovňa, Farbiarska 57, 064 01 Stará Ľubovňa, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Stará Ľubovňa č.k. 2P/5/2020-136 zo dňa 08.10.2020, takto

rozhodol:

- I. Potvrďuje rozsudok vo výrokoch III. a IV.
- II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

I. Predmet konania, argumentácia strán

1. Predmetom konania je rozvod manželstva účastníkov konania a úprava pomerov manželov na čas po rozvode k maloletým deťom.

II. Obsah napadnutého rozhodnutia

2. Okresný súd Stará Ľubovňa ako súd prvej inštancie (ďalej len súd) napadnutým rozsudkom č.k. 2P/5/2020 zo dňa 8.10.2020 rozhodol tak, že cit.:

„I. Súd manželstvo účastníkov O. P., rod. Z. a K. P. uzavreté dňa XX.X.XXXX v Q., zapísané v knihe manželstiev Matričného úradu H., zväzok X, ročník XXXX, na strane XXX, pod poradovým číslom XX r o z v á d z a.

II. Maloletá A. P., nar. X.XX.XXXX a maloletá Q. P., nar. X.X.XXXX sa na čas po rozvode z v e r u j ú do osobnej starostlivosti matky O. P., nar. XX.X.XXXX, ktorá ich bude zastupovať a spravovať ich majetok.

III. Otec K. P., nar. XX.X.XXXX je povinný prispievať na výživu mal. A. P. sumou 130 eur mesačne, na výživu mal. Q. P. sumou 100 eur mesačne, ktoré výživne je povinný platiť vždy do 15-tého dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky O. P., počnúc dňom právoplatnosti tohto rozsudku.

IV. Styk otca s maloletými deťmi sa neupravuje.

V. V prevyšujúcej časti sa návrh zamieťa.

VI. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.“

3. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že u manželov konštatoval vážne rozvrátenie ich vzťahov, bez obnovy spolužitia a obnovenia manželstva a rodiny. Mal za preukázané naplnenie hmotnoprávných podmienok pre rozvod manželstva. Vo vzťahu k výkonu rodičovských práv a povinností súd konštatoval, že s prihliadnutím na záujem maloletých detí, ich citové väzby, vývinové potreby a stabilitu výchovného prostredia zveril maloleté deti do výlučnej osobnej starostlivosti matky, s čím otec súhlasil. Vo vzťahu k výživnému súd zistil potreby maloletých detí. Mal. Q. navštevuje materskú škôlku, náklady na jej starostlivosť matka vyčíslila sumou cca 290,- Eur a pozostávajú z výdajov na ošatenie 30,- Eur, stravu doma 70,- Eur, hygienické potreby 20,- Eur, aktivity vo voľnom čase 2,- Eur, školské potreby 5,- Eur, ZPRŠ 1,- Eur, triedny fond 2,50 Eur, strava v škôlke 19,- Eur, cestovné 26,- Eur, bývanie 51,- Eur, lieky 12,- Eur, škôlka 40,- Eur, hračky 10,- Eur. Mal. A. navštevuje 2. ročník základnej školy, náklady na jej starostlivosť matka vyčíslila sumou cca 300,- Eur a pozostávajú z výdajov na ošatenie 40,- Eur, stravu doma 80,- Eur, hygienické potreby 30,- Eur, aktivity vo voľnom čase 5,- Eur, ZRPŠ a triedny fond 1,50 Eur, školské potreby 9,- Eur, strava v škole 3,20 Eur, školské výlety 2,50 Eur, cestovné 26,- Eur, vreckové 4,- Eur mesačne, ZUŠ 7,50 Eur, bývanie 51,- Eur, lieky 12,- Eur, družina 4,20 Eur, hračky 10,- Eur, kredit na mobil 10,- Eur.

4. Na strane otca súd má za to, že otec mal. detí je objektívne schopný dosahovať príjem dostatočný pre plnenie vyživovacej povinnosti voči oboch mal. deťom v rozsahu 230,- Eur mesačne, pretože disponuje takými schopnosťami a skúsenosťami, ktoré by mohol adekvátne zúročiť. Výdavky či iné náklady (splátky dlhov, leasingu a pod.) nie je samo o sebe možné z hľadiska plnenia vyživovacej povinnosti zohľadňovať, nakoľko výživné na maloleté dieťa má prednosť pred všetkými ostatnými výdavkami rodičov, a taktiež nie je možné pri určení výšky výživného zohľadňovať bežné náklady na domácnosť (ktoré sú na strane oboch rodičov). V tejto súvislosti súd poukazuje na nadsadené výdaje otca, napr. ubytovanie v H. 600,- Eur mesačne, telefón cca 100,- Eur, inkaso - mama 200,- Eur (pričom svojim deťom na výživu je ochotný platiť po 50,- Eur). Každý rodič má povinnosť v prvom rade zabezpečiť výživu svojho dieťaťa a až následne má právo využiť zostávajúce finančné prostriedky na uspokojenie svojich vlastných potrieb. Preukázanie výdavkov povinného rodiča môže slúžiť ako dôkaz na stanovenie jeho životnej úrovne, avšak nie ako dôkaz, že rodič nemá dostatok finančných prostriedkov na to, aby plnil primeranú vyživovaciu povinnosť k svojmu dieťaťu. Keďže plnenie vyživovacej povinnosti je prvoradou zákonnou povinnosťou rodičov, rodič je povinný plne rešpektovať vyživovaciu povinnosť a svoje výdavky usmerniť tak, aby plnenie vyživovacej povinnosti nebolo ohrozené.

5. Súd prijal záver, že otec na jednej strane konštatuje, že má výdaje cez 1.000,- Eur mesačne, pritom príjem dokladoval len vo výške 550,- Eur. Súd pristúpil k posúdeniu jeho potencionálnych možností a vychádzal z jeho potencionálneho príjmu vo výške cca 1.674,- Eur, a to z príjmu z predchádzajúceho zamestnania a z príjmu podnikateľskej činnosti, ktorý v tom čase dosahoval podľa jeho tvrdenia 1.000,- Eur. Zdôraznil, že jedným z výrazných kritérií, ktoré má vplyv aj na stanovenie rozsahu výživného je poskytovanie takmer výlučnej osobnej starostlivosti matky o maloleté deti.

6. Súd prvej inštancie právne svoje rozhodnutie odôvodnil s poukazom na ust. § 24 ods. 1,2,3,4,5, § 25 ods. 1,2,3,4, § 26, § 43, § 62 ods. 1,2,3,4,5, § 75 Zákona o rodine a podľa ust. § 2, § 40, § 116 Civilného mimosporového poriadku.

7. O trovách konania rozhodol podľa § 52 Civilného mimosporového poriadku.

III. Obsah odvolania a vyjadrení k odvolaniam

8. Proti tomuto rozsudku, a to proti výroku o výživnom vrátane výroku o trovách konania, podal odvolanie otec. Poukazuje na to, že je si vedomý, že maloleté deti majú oprávnené potreby a že je potrebné im vytvoriť čo najlepšie podmienky pre zdravý vývoj a starostlivosť, o čo sa snažil v minulosti, ako aj v súčasnej dobe. Uznáva svoje chyby, ale poukazuje na to, že sa snažil maximálne rodinu finančne zabezpečiť, pracovať v dvoch zamestnaniach, postaviť dom, avšak matka maloletých detí sa k nemu správala zle a odmietla s ním žiť. Nepustila ho do rodinného domu a vyvíjala psychický nátlak. On to

nezvládol a bol trestne stíhaný pre prečin nebezpečného vyhrážania. Jeho snahou je nájsť si prácu, z ktorej by mohol plniť stanovené výživné. Začal pracovať od januára 2020 ako živnostník, snažil sa získať zamestnanie aj v zahraničí, pandémie mu to však nedovoľuje, príjmy sú také, aké zdokladoval v konaní, a preto nie je v jeho schopnostiach a možnostiach platiť stanovené výživné. Pokiaľ by teda nemal súrodencov, tak by nemohol platiť, nehovoriac o tom, že rovnaké výživné mu bolo stanovené aj v konaní 4P/40/2020, kedy musí splácať aj dlžné výživné. Navrhuje napadnutý rozsudok zmeniť a zaviazat' ho prispievať na výživu oboch maloletých detí sumou 50,- Eur mesačne.

9. K odvolaniu podala písomné vyjadrenie matka. Navrhuje potvrdiť napadnutý rozsudok ako vecne správny. Poukazuje na to, že otec mal pozastavenú činnosť aj počas trvania manželstva, avšak naďalej vykonával zemné a výkopové práce, pri ktorých odmeny za prácu nikdy nevykazoval. Pracovný pomer ukončil dobrovoľne s PVPS, kde mal zmluvu na dobu neurčitú, pričom jej tvrdil, že štátu už nedá ani cent, ak sa rozvedú, nebude oficiálne pracovať. Má vedomosť, že predal v januári 2019 štvorkolku za cca 6.000,- Eur. Podľa jej názoru sa sám vzdal pravidelného príjmu, aby nemusel platiť výživné pre maloleté deti.

10. Kolízny opatrovník navrhol potvrdiť rozsudok v napadnutom rozsahu ako vecne správny.

11. Matka v priebehu odvolacieho konania zaslala súdu oznámenie, že otec od októbra 2020 neprejavil záujem o maloleté deti a stretol sa s nimi len jedenkrát.

12. Otec dal vyjadrenie k vyjadreniu matky. Poukázal na to, že finančné prostriedky za predaj štvorkolky použili ešte na spoločnú domácnosť. Predložil súdu faktúry o vykonaní výkopových prác z roku 2020, cca 167-169 dôkazov rozdelení peňazí za predanú štvorkolku.

IV. Hodnotenie odvolacieho súdu

13. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) ako súd odvolací po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 C.s.p.), oprávnenými subjektmi - účastníkmi konania, v ktorých neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 C.s.p.) proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 písm. d/, g/ C.s.p.) po skonštatovaní, že podané odvolania majú zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 C.s.p.) a že odvolatelia použili zákonom prípustné odvolacie dôvody, preskúmal napadnuté rozhodnutie bez viazanosti rozsahom (§ 65 CMP) a dôvodmi odvolania (§ 66 CMP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 329 ods. 1 C.s.p.), keď deň vyhlásenia rozsudku bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli súdu a v elektronickej podobe na webovej stránke súdu v ten istý deň, ako sa vyvesil na úradnej tabuli a dospel k záveru, že boli splnené podmienky pre potvrdenie rozsudku v napadnutých výrokoch podľa ustanovenia § 387 ods. 1 C.s.p.

14. Podľa § 387 ods. 1 a 2 C.s.p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplní na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

15. Odvolací súd v zmysle § 379 a § 380 C.s.p. je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania sa plne stotožnil s rozhodnutím prvej inštancie, pretože bola jeho argumentácia vecne správna, objektívna, presvedčivá. Má za to, že všetky dôvody, ktoré uvádza v odvolaní odvolateľ, vyriešil už súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku, pričom rozhodnutia prvoinštančného a odvolacieho súdu nie je možné posudzovať izolovane, pretože tvoria jeden celok.

16. Odvolací súd preberá súdom prvej inštancie zistený skutočný stav veci. Súd prvej inštancie vykonal v dostatočnom rozsahu dokazovanie potrebné na posúdenie existencie predpokladov pre stanovenie rozsahu výživného pre obe maloleté deti. Výsledky dokazovania jednotlivito i vo vzájomných súvislostiach dôkladne a správne vyhodnotil, pričom i podľa odvolacieho súdu dospel k správnym skutkovým zisteniam, a pretože v celom rozsahu zdieľa i jeho právny záver vo veci, keď vec i správne právne posúdil. Odvolací súd nenašiel dôvod, pre ktorý by sa mal od týchto záverov súdu odchyliť.

17. V nadväznosti na uplatnené odvolacie námietky odvolací súd uvádza, že za situácie súdom zisteného skutočného stavu vecí možno konštatovať, že stanovený rozsah výživného zodpovedá odôvodneným potrebám maloletých detí, zodpovedá možnostiam, schopnostiam a majetkovým pomerom povinného rodiča s prihliadnutím na konkrétne okolnosti prejednávanej veci majúce vplyv na stanovenie výživného na čas po rozvedení manželstva. O výške výživného rozhodoval správne v súlade s ust. § 62, § 75 Zákona o rodine. Pomer rodičov a mal. A. a Q. posudzoval dostatočne a správne.

18. Zo skutočného stavu súdom zisteného vyplývajú správne zistenia vo vzťahu k schopnostiam a možnostiam povinného rodiča. Možno uzavrieť, že povinný rodič pracoval do 30.4.2019 v R. s mesačným čistým príjmom 670,- Eur. Pracovný pomer bol ukončený dohodou. V roku 2019 časť roka bol nezamestnaný, poberal dávku nezamestnanosti a od 1.1.2020 je držiteľom živnostenského oprávnenia v oblasti stavebníctva. Realizuje podnikanie v oblasti prípravných prác k realizácii stavby, dokončovacie stavebné práce pri realizácii exteriérov a interiérov, a to od 1.1.2020 (č.l. 32). Podľa tvrdenia otca dosahuje mesačný príjem vo výške 530-550,- Eur. Súdu, ako aj v priebehu odvolacieho konania predložil faktúry, ktoré majú svedčiť o rozsahu jeho príjmu v mesiaci 07, 09, 10 za rok 2020. Mal vykonať stavebné práce pre odberateľa N. D. v celkovej sume 520,- Eur mesačne. Súd prvej inštancie zistil aj výdaje otca, jeho majetkové pomery a mal za to, že je v možnostiach a schopnostiach otca dosahovať potencionalný príjem vo výške 1.670,- Eur mesačne vychádzajúc z toho, že takýto príjem dosahoval otec podľa svojich tvrdení, ako aj s poukazom na to, že výdaje otca presahujú sumu 1.138,- Eur, pričom je deklarovaný príjem len vo výške 550,- Eur mesačne. Výdaje považoval za pomerne vysoké, napr. poukazuje na ubytovanie otca v H., telefón otca. Má za to, že príjem, ktorý dosahoval, by tam mohol byť vo výške vyššej než deklaruje.

19. K námietkam otca o nesprávnom zhodnotení jeho schopnosti a možnosti dosahovať iný príjem než deklaruje, odvolací súd udáva.

20. Súd prvej inštancie správne aplikoval princíp potenciality príjmu povinného rodiča. Vychádzal zo zistení, že k skončeniu pracovného pomeru otca s pôvodným zamestnávateľom došlo na jeho vlastnú žiadosť. Otec deklaroval pred súdom príjem z jeho podnikateľskej činnosti za rok 2020 január 530,- Eur, marec 550,- Eur a 150,- Eur v mesiaci apríl 700,- Eur, pričom predložil faktúry a pokladničné doklady s tým, že hľadá si zákazky na vykonanie daných prác.

21. Pri uplatnení princípu potenciality príjmov osoby povinnej platiť výživné oprávnenej osobe súd neprihliada len na skutočné (faktické) príjmy povinného, ktoré dosahuje v čase vyhlásenia rozsudku, ale vychádza z jeho potenciálnych príjmov, to znamená príjmov, ktoré povinný (potenciálne) mohol mať vzhľadom na svoj vek, zdravotný stav, schopnosti, stupeň dosiahnutého vzdelania a jeho zamerania, prax, jazykové znalosti, dopyt na trhu práce. Tento princíp sa uplatňuje aj vtedy, keď povinný svojím konaním berie na seba neprimerané majetkové riziká, zahŕňajúce aj takú činnosť, ktorá ohrozuje dosiahnutie príjmu, prípadne vedie až k strate jeho príjmu a tým aj k strate možnosti platiť výživné. Na zníženie (stratu) príjmu povinného súd prihliada len v prípade jednoznačného preukázania takého dôležitého dôvodu, ktorý vznikol objektívne bez zavinenia povinného (porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu SR z 20.02.2019, sp. zn. 3Cdo/236/2018, tvorba právnej vety: najpravo.sk;).

22. Potencialita príjmu znamená, že je možné zhodnotiť, že povinný rodič by mal dosahovať lepšiu zárobkovú činnosť než tú, ktorú deklaroval pre rozhodné obdobie z ktorého sa má stanoviť rozsah výživného. Potencialita príjmov znamená tiež v reálnom použití v súlade s právnou normou situáciu, kedy povinný nevyvíja dostatočnú aktivitu k tomu, aby svoje dieťa zabezpečil, aby dieťa malo uspokojené základné potreby, ktoré súvisia s jeho výživou a aj potreby, ktoré nie sú základné, ktoré sú nad rámec, ale súvisia s uspokojovaním možnosti, ktoré prináležia veku a potrebám maloletého dieťaťa. Potencialita teda znamená de facto, že povinný môže v daných podmienkach dosahovať zvýšený príjem než deklaruje v rozhodnom období.

23. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti je súd povinný vždy prihliadať na pomery rodičov, pričom berie v úvahu nielen fakticky dosahované príjmy rodičov, ale aj tie, ktoré by mohol dosahovať s prihliadnutím na schopnosti a možnosti osoby k výžive povinnej, prihliadol na celkovú hodnotu hnutelného a nehnuteľného majetku, ako aj i spôsob života.

24. Princíp potenciality príjmov nevyžaduje detailné preukázanie všetkých príjmov povinného, pretože použitím tohto princípu súd podľa charakteru správania sa povinného vymedzuje fiktívny (prezumaný príjem), ktorý je následne základom pre určenie výživného na dieťa (porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu SR z 31. marca 2021, sp. zn. 5Cdo/14/2021, zdroj: nsud.sk; tvorba právnej vety: najpravo.sk).

25. Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

26. Skúmajúc možnosti, schopnosti a majetkové pomery povinného rodiča, otec deklaruje pred súdom príjem z jeho podnikateľskej činnosti len predložením faktúr za vykonané práce. Je potrebné uviesť, že v priebehu konania nepredložil povinný rodič okrem preukázania príjmov z jeho inej ako závislej činnosti aj preukázateľne spôsob ako vedie účtovníctvo, aké sú jeho účtovné záznamy. Pokiaľ by účtoval v jednoduchom účtovníctve, mali sa odzrkadľovať a predložiť príjmy a výdaje v nejakom peňažnom denníku, prípadne uviesť prostriedky hotovosti na účtoch v bankách v účtovnom období od januára 2020. Súd prvej inštancie teda postupoval správne, pokiaľ vychádzal z dôkazov, ktoré boli predložené povinným. Súd správne posúdil charakter výdajov povinného rodiča a poukázal na to, že príjmy sú o polovicu nižšie než sú jeho výdaje. Súd v zmysle § 35 CMP zistil skutočný stav veci a zistil relevantné skutočnosti, ktoré boli nevyhnutné pre zistenie schopnosti a možnosti otca. Otec nenavrhoval žiadne vykonanie dôkazov z vlastnej iniciatívy na preukázanie zníženej miery jeho schopnosti a možnosti, neuviedol pred súdom relevantné dôvody, pre ktoré dosahuje príjem zo živnostenskej činnosti len v ním tvrdenej výške 550,- eur, ktorá skutočne je nízka, nedosahuje ani výšku jeho mesačných výdajov. V odvolaní poukazuje, že situácia sa mení v dôsledku Covid opatrení, ale žiadne dôkazy o danej zmene neboli otcom predložené, ktoré by preukazovali jeho neschopnosť vykonávať svoju živnosť a mať z nej príjem v rozsahu minimálne vo výške výdajov 1.000,- Eur mesačne. To, že súd je povinný zisťovať skutočný stav a môže vykonávať aj iné dôkazy neznamena, že účastník nemá svoju mieru procesnej aktivity na preukázanie rozhodných a dôležitých skutočností majúce pre neho význam. Z dikcie zákona vyplýva povinnosť súdu vykonať aj také dôkazy, ktoré účastníci nenavrhli, ale dôkazné bremeno má teda síce súd, ale dôležité je zdôrazniť, že v mimosporových konaniach procesná aktivita súdu nesupluje pasivitu účastníkov konania a nemôže byť vnímaná absolútne. Súd teda aktivitu supluje vtedy a v takej miere, aká je potrebná na zistenie skutočného stavu veci.

27. Súd pre zistenie skutočného stavu veci mal za rozhodné posúdenie jeho potencialného príjmu vychádzajúc z jeho tvrdení o dosahovanom príjme a o možnostiach a schopnostiach tento príjem dosiahnuť. Odvolací súd poukazuje, že podľa portálu <<https://www.platy.sk/platy/stavebnictvo-a-reality/strojnik>> sú príjmy strojníka v stavebníctve minimálne vo výške 816,- až do 1.774,- Eur .

28. Každá povinná osoba musí vždy, aj na úkor svojho minima, zabezpečiť výživu dieťaťa. Právo na výživné je osobným právom každého dieťaťa. Dieťa má zo zákona právo na výživu. Explicitne je rodičom uložená povinnosť plniť si túto vyživovaciu povinnosť, pričom každá povinná osoba musí vždy, aj na úkor svojho minima, zabezpečiť výživu dieťaťa. Dieťaťu je v zmysle zákona priznané právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov. Plnenie vyživovacej povinnosti má byť predovšetkým dobrovoľné, motivované skutočnosťou, že jej plnenie umožňuje zabezpečiť odkázanej osobe jej relevantne odôvodnené potreby. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že Zákon o rodine kogentne upravuje právo dieťaťa na výživu a každá povinná osoba musí vždy, aj keď na úkor svojho minima, zabezpečiť jeho výživu.

29. Povinnosťou súdu pri určovaní výživného je prihliadať na najlepší záujem dieťaťa, ktorý má relevanciu pri určovaní rozsahu výživného. Každé dieťa má právo mať jasný životný štýl, rastie, potreby sú zvýšené, je potrebné prihliadnuť pri stanovení výživného aj na možné scenáre rozvoja vývoja dieťaťa a podrobiť to v krátkodobom a dlhodobom horizonte. Výživné znamená, že dieťa dostáva prostriedky a aj príležitosti, aby sa mohlo rozvíjať fyzicky, mentálne, duchovne, sociálnym zdravým, normálnym spôsobom, teda potreby dieťaťa pri stanovení výživného sú vnímané v najširšom slova zmysle a čo v najlepšom jeho záujme. Výživné má slúžiť na zabezpečenie všetkých odôvodnených potrieb dieťaťa s cieľom zabezpečiť rozvoj dieťaťa.

30. Na strane maloletej A. a Q. nejde o nadpriemerné potreby, príjmy rodičov sú schopné pokryť náklady, ktoré maloleté deti potrebujú. Náklady na výživu detí nie sú spochybňované odvolateľom. Pri nákladoch detí je treba zahrnúť aj pomer nákladov, ktoré súvisia s bývaním, s chodom domácnosti, s poplatkami za komunálny odpad, s daňovými povinnosťami, na ktorých by sa maloleté dieťa malo podieľať rovnako. Náklady na bývanie uspokojuje matka deťom. Výživné v sebe zahŕňa aj potreby na vzdelanie, potreby na prípravu na budúce povolanie, kultúrne, športové, rekreačné potreby, náklady zdravotnej starostlivosti, tieto náklady sú považované za primerané, ak sa hodnotí aj fyzická, duševná vyspelosť maloletého dieťaťa. Ak sú reálne možnosti oprávnených rodičov väčšie, odôvodnenými sú aj ďalšie potreby dieťaťa, ktoré síce nie sú nevyhnutné, ale so zreteľom na okolnosti konkrétneho prípadu, sú prospešné pre všestranný vývoj dieťaťa. Z charakteru výživného ako dávky zročnej do budúcnosti vyplýva, že nemožno všetky výdavky preukázať, keďže budú vznikať až v budúcnosti.

31. Navrhované výživné zo strany otca by znamenalo posunúť zodpovednosť povinného rodiča za zdravie a život dieťaťa na druhého rodiča, ktorý sa osobne o dieťa stará a dobrovoľne si plní vyživovaciu povinnosť k dieťaťu.

32. Za daného stavu odvolací súd potvrdil rozsudok v napadnutých výrokoch ako vecne správny postupom vyplývajúcim z ust. § 387 ods. 1 C.s.p. v spojení s ust. § 2 ods. 1 CMP.

33. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle ust. § 52 CMP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak. Odvolací súd zároveň nevzhladol dôvod, pre ktorý by bolo spravodlivé priznať náhradu trov konania niektorému z účastníkov v zmysle ust. § 55 CMP.

34. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zákona číslo 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov § 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).